

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ของทุนมนุษย์และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย นั้น ได้ศึกษาความสัมพันธ์ใน 2 รูปแบบ โดยอาศัยรูปแบบความสัมพันธ์ของ Endogenous Growth Model คือ

รูปแบบที่ 1 เมื่อ ทุนมนุษย์ (Human capital) เป็น ปัจจัย โดยตรง (Direct input) ในฟังก์ชันการผลิต (Production function)

$$Y = f(K, H, L) \quad (3.1)$$

โดยที่ Y = ผลผลิต (Output)

K = ทุนทางกายภาพ (Physical capital)

H = ทุนมนุษย์ (Human capital)

L = แรงงาน (Labor)

กำหนดให้ฟังก์ชันการผลิตมีลักษณะเป็นฟังก์ชัน Homogeneous ที่มี degree = 1 จะสามารถเขียนฟังก์ชันผลผลิตต่อ 1 หน่วยแรงงาน ได้ดังนี้

$$Y/L = f(K/L, H/L, 1) \quad (3.2)$$

ถ้ารูปแบบฟังก์ชันการผลิตเป็นแบบ Cobb-Douglas จะสามารถเขียนฟังก์ชันการผลิต ได้ดังนี้

$$y = A \cdot k^\gamma \cdot h^\theta \quad (3.3)$$

โดยที่ $y = Y/L$ = ผลผลิตต่อแรงงาน (Output per worker)

A = ผลผลิตภาพการผลิตโดยรวมของปัจจัยต่างๆ นอกเหนือจากทุนและแรงงาน (Total factor productivity)

$k = K/L$ = ทุนต่อแรงงาน (Capital per worker)

$h = H/L$ = ทุนมนุษย์โดยเฉลี่ย (Average human capital)

แปลงค่าของสมการที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปผลคูณ (Multiplicative Form) ในสมการ (3.3) ให้อยู่ในรูปผลบวก (Additive Form) โดยการ Take Natural Logarithm (ln) จะได้สมการการผลิตในรูปของสมการเส้นตรง ดังนี้

$$\ln y_t = \ln A + \gamma \cdot \ln k_t + \theta \cdot \ln h_t + u_t \quad (3.4)$$

ซึ่ง Error correction จากสมการ (3.4) สามารถอธิบายได้ดังนี้

$$\Delta \ln y_t = \beta_0 + \beta_1 \cdot \Delta \ln k_t + \beta_2 \cdot \Delta \ln h_t \dots \beta_3 \cdot (\ln y_{t-1} + \gamma \cdot \ln k_{t-1} + \theta \cdot \ln h_{t-1} - \ln A) + u_t \quad (3.5)$$

สมการของแบบจำลองในรูปของ Vector error correction จะเขียนได้เป็นสมการ ดังนี้

$$\Delta \ln y_t = \ln A + \beta_1 \cdot \Delta \ln k_t + \beta_2 \cdot \Delta \ln h_t \dots \beta_3 \cdot \ln y_{t-1} + \beta_4 \cdot \ln k_{t-1} + \beta_5 \cdot \ln h_{t-1} + u_t \quad (3.6)$$

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ β_3 แสดงอัตราเร็วในการปรับตัว (Speed of adjustment) เข้าสู่ดุลยภาพ (Equilibrium) ของระบบ (Musibau Adetunji Babatunde and Rasak Adetunji Adefabi, 2005)

รูปแบบที่ 2 เมื่อ ทุนมนุษย์ (Human capital) ส่งผลต่อ ตัวแปรเทคโนโลยี (Technology parameter)

$$Y = f(K,L) \quad (3.7)$$

กำหนดให้ฟังก์ชันการผลิตมีลักษณะเป็นฟังก์ชัน Homogeneous ที่มี degree = 1 จะสามารถเขียนฟังก์ชันผลผลิตต่อ 1 หน่วยแรงงาน ได้ดังนี้

$$Y/L = f(K/L, 1) \quad (3.8)$$

ถ้ารูปแบบฟังก์ชันการผลิตเป็นแบบ Cobb-Douglas จะสามารถเขียนฟังก์ชันการผลิต ได้ดังนี้

$$y = A \cdot k^{\alpha_1} \quad (3.9)$$

แปลงค่าของสมการที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร จากสมการ (3.9) โดยการ Take Natural Logarithm (ln) จะได้สมการการผลิตในรูปของสมการเส้นตรง ดังนี้

$$\ln y = \ln A + \alpha_1 \cdot \ln k \quad (3.10)$$

ผลิตภาพการผลิตโดยรวมของปัจจัยต่างๆ นอกเหนือจากทุนและแรงงาน (Total factor productivity: A) ในแบบจำลองนี้ถูกกำหนดให้เป็นฟังก์ชันของ Exogenous variables เช่น ระดับของทุนมนุษย์ (Level of human capital) การอุดหนุนจากภาครัฐ (Government support) และปัจจัยการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ (Import Technology) ดังนั้น ตัวแปรทางเทคโนโลยี (Technology parameter) จะแสดงได้ดังสมการ ต่อไปนี้

$$\ln A = b + \alpha_2 \cdot \ln h_t + \alpha_3 \cdot iT_t + \alpha_4 \cdot GE_t \quad (3.11)$$

โดยที่ b = ระดับของเทคโนโลยีจากภายนอก (Exogenous technological progress)

h = ระดับของทุนมนุษย์ (Level of human capital)

iT = การนำเข้าทางเทคโนโลยี (Import Technology)

GE = การอุดหนุนจากภาครัฐบาลด้านการศึกษา (Government support on education)

แทนค่า สมการ (3.11) ลงในสมการ (3.10) จะได้

$$\ln y_t = b + \alpha_2 \cdot \ln h_t + \alpha_3 \cdot iT_t + \alpha_4 \cdot GE_t + \alpha_1 \cdot \ln k \quad (3.12)$$

เมื่อพิจารณาผลกระทบในระยะยาวของแบบจำลอง และกลไกการปรับตัวในระยะสั้น แบบจำลอง

Vector error-correction สามารถเขียนได้เป็นสมการ ดังนี้

$$\begin{aligned} \Delta \ln y_t = & \beta_0 + \beta_1 \cdot \Delta \ln k_{t-1} + \beta_2 \cdot \Delta \ln h_{t-1} + \beta_3 \cdot \Delta iT_{t-1} + \beta_4 \cdot \Delta GE_{t-1} + \dots \\ & + \beta_5 \cdot (\ln y_{t-1} - \alpha_1 \cdot \ln k_{t-1} - b - \alpha_2 \cdot \ln h_{t-1} - \alpha_3 \cdot iT_{t-1} - \alpha_4 \cdot GE_{t-1}) + u_t \end{aligned} \quad (3.13)$$

(Musibau Adetunji Babatunde and Rasak Adetunji Adefabi, 2005)

3.2 สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ของทุนมนุษย์และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในครั้งนี้ ได้ศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นต่อแรงงาน (GDPPW) โดยมีสมมติฐานของแต่ละตัวแปรดังนี้

1) สต็อกทุนต่อแรงงาน (KAPW)

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรนี้คาดว่าจะจะเป็นบวก นั่นคือยิ่งมีสต็อกทุนสูงมากเท่าไร มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นก็จะยิ่งสูงมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจาก ทุนเป็นตัวการที่ก่อให้เกิดการพัฒนา หรือก่อให้เกิดกำลังความสามารถในการผลิต นอกจากนี้ยังเป็นตัวการในการทำให้กระบวนการพัฒนาดำเนินต่อไปได้เรื่อยๆ เพราะการสะสมทุนก่อให้เกิดการจ้างงาน และก่อให้เกิดรายได้ขึ้นในระบบเศรษฐกิจ (เดช กาญจนางกูร, 2528)

2) จำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาของแรงงาน (SCHOLNG)

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรนี้คาดว่าจะจะเป็นบวก นั่นคือยิ่งจำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาของแรงงานมีสูงมากเท่าไร มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นก็จะยิ่งสูงมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจาก แรงงานนับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานที่มีระดับการศึกษา และความรู้ ความชำนาญสูง จะเป็นตัวกำหนดปริมาณผลผลิต และระดับของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (เดช กาญจนางกูร, 2528)

3) การใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษา (GEXPEDU)

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรนี้คาดว่าจะจะเป็นบวก นั่นคือยิ่งการใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษา มีสูงมากเท่าไร มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นก็จะยิ่งสูงมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจาก กำลังแรงงานมีความแตกต่างกัน เพราะมีคุณสมบัติแตกต่างกันในด้านคุณภาพ

และการฝึกอบรมแตกต่างกัน การจะทำให้กำลังแรงงานของชาติมีคุณสมบัติที่พึงปรารถนานั้น จำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนทางด้านทรัพยากรมนุษย์จากภาครัฐบาล (เดช กาญจนางกูร, 2528)

4) อัตราการนำเข้าของการลงทุน (IMPGCF)

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรนี้คาดว่าจะเป็นตัวบ่งชี้ว่ายิ่งอัตราการนำเข้าของการลงทุนมีสูงมากเท่าไร มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นก็จะยิ่งสูงมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากความรู้ทางเทคโนโลยีมีความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นตัวการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการต่างๆ ด้านในระบบเศรษฐกิจ ในอันที่จะเอื้ออำนวยต่อการเพิ่มผลผลิต หรือก่อให้เกิดการประหยัดทรัพยากรการผลิต (เดช กาญจนางกูร, 2528)

3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลตัวแปรที่จะใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทศวรรษรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 – 2551 ได้แก่ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นต่อคน การลงทุนต่อคน อัตราการนำเข้าของการลงทุน และการใช้จ่ายของภาครัฐในด้านการศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ส่วนข้อมูลระดับการศึกษาของแรงงาน (จำนวนแรงงานที่มีงานทำที่สำเร็จระดับการศึกษาต่างๆ) และระยะเวลาเฉลี่ยในการศึกษา จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

การศึกษานี้กำหนดให้ ระดับของทุนมนุษย์ (h) ใช้จำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาของแรงงาน (Average Years of schooling: SCHOLNG) เป็นตัวแทน การนำเข้าทางเทคโนโลยี (Import Technology: iT) ใช้อัตราการนำเข้าของการลงทุน (The ratio of total imports to gross capital Formation: IMPGCF) เป็นตัวแทน และการอุดหนุนจากภาครัฐบาลด้านการศึกษา (Government support on education: GE) ใช้การใช้จ่ายของภาครัฐในด้านการศึกษา (Government expenditure on education: GEXEDU) เป็นตัวแทน

3.4 วิธีการศึกษา

วิธีการที่ใช้ในการศึกษานี้ จะทำการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคโคอินทิเกรชันและแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรคชันตามวิธีการของ Johansen และ Juselius เนื่องจากเป็นวิธีที่สามารถประยุกต์ใช้กับแบบจำลองที่มีตัวแปรมากกว่าสองตัวขึ้นไป โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังต่อไปนี้

1) ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาด้วย Unit Root Test โดยวิธี Dickey-Fuller Test (DF) โดยสร้างแบบจำลอง 3 แบบจำลองดังนี้

$$\Delta X_t = X_t - X_{t-1} = \theta X_{t-1} + \varepsilon_t$$

$$\Delta X_t = X_t - X_{t-1} = \alpha + \theta X_{t-1} + \varepsilon_t$$

$$\Delta X_t = X_t - X_{t-1} = \alpha + \beta t + \theta X_{t-1} + \varepsilon_t$$

โดยที่ X_t และ X_{t-1} คือตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ณ เวลาที่ t และ $t-1$ ซึ่งตัวแปรที่ใช้ทำการศึกษานี้ประกอบด้วยมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นต่อแรงงาน สหกรณ์ต่อแรงงาน จำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาของแรงงาน การอุดหนุนจากภาครัฐบาลด้านการศึกษา และอัตราการนำเข้าของการลงทุน

ในขณะที่ α , ρ คือค่าคงที่ t คือ แนวโน้มเวลา และ ε_t คือ ตัวแปรสุ่ม มีการแจกแจงแบบปกติที่เป็นอิสระต่อกันและเหมือนกัน (Independent and Identical Distribution) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 และค่าความแปรปรวนคงที่ ทำการทดสอบโดยใช้สมมติฐานคือ

$$H_0 : \theta = 0$$

$$H_1 : \theta < 0$$

ทดสอบสมมติฐาน โดยเปรียบเทียบค่า T - Test ที่คำนวณได้กับค่าวิกฤต MacKinnon ซึ่งค่า T - Statistic ที่จะนำมาทำการทดสอบสมมติฐานในแต่ละรูปแบบนั้นจะต้องนำไปเปรียบเทียบกับตารางค่าวิกฤต MacKinnon ณ ระดับต่างๆ กรณีที่ยอมรับสมมติฐานหลักแสดงว่าตัวแปรนั้นมีลักษณะเป็น Non-Stationary ถ้าปฏิเสธสมมติฐานหลักแสดงว่าตัวแปรนั้นมีลักษณะเป็น Stationary

หากเกิดปัญหา Autocorrelation ต้องทำการทดสอบโดยใช้วิธี Augmented Dickey - Fuller

Test (ADF) ซึ่งจะมีการเพิ่ม Lagged Change $\left[\sum_{j=1}^p \lambda_j \Delta X_{t-j} \right]$ เข้าไปในสมการทางขวามือจะได้ว่า

$$\Delta X_t = X_t - X_{t-1} = \theta X_{t-1} + \left[\sum_{j=1}^p \lambda_j \Delta X_{t-j} \right] + \varepsilon_t$$

$$\Delta X_t = X_t - X_{t-1} = \alpha + \theta X_{t-1} + \left[\sum_{j=1}^p \lambda_j \Delta X_{t-j} \right] + \varepsilon_t$$

$$\Delta X_t = X_t - X_{t-1} = \alpha + \beta t + \theta X_{t-1} + \left[\sum_{j=1}^p \lambda_j \Delta X_{t-j} \right] + \varepsilon_t$$

ซึ่งพจน์ที่ใส่เข้าไปนั้น จำนวน Lagged Term (p) ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการศึกษา โดยสามารถใส่จำนวน Lag ไปจนกระทั่งไม่เกิดปัญหา Autocorrelation ในส่วนของ Error Term หลังจากนั้นทำการทดสอบสมมติฐานและเปรียบเทียบค่าโดยใช้วิธีเช่นเดียวกับวิธีการทดสอบ Dickey-Fuller test (DF)

2) นำตัวแปรที่ทำการทดสอบ Unit Root แล้ว มาทดสอบหา Order of Integration และ พิจารณาความล่าช้าของตัวแปร (Lag Length) โดยค่าสถิติที่นำมาพิจารณาได้แก่ Akaike Information Criterion (AIC) Likelihood Ratio Test (LR) และ Schwartz Bayesian Criterion (SBC) ซึ่งคำนวณจาก

$$\text{AIC} = T \log |\Sigma| + 2N$$

$$\text{LR} = (T - c) (\log |\Sigma_r| - \log |\Sigma_u|)$$

$$\text{SBC} = T \log |\Sigma| + N \log (T)$$

โดยที่ T = number of observations

c = number of parameters in the un restricted system

$|\Sigma|$ = determinant of variance/covariance matrices of the residuals

$|\Sigma_r|$ = determinant of variance/covariance matrices of the restricted system

N = total number of parameters estimated in all equations

ทดสอบสมมติฐานหลัก โดยกำหนดจำนวน Lagged Term เท่ากับ r ในกรณีที่มีข้อจำกัด และ u เท่ากับจำนวน Lagged Term ทั้งหมดที่เป็นไปได้ แล้วใช้การแจกแจงแบบ Chi-square ทดสอบสมมติฐานหลักว่ามีจำนวน Lagged Term เท่ากับ r โดยมีจำนวนระดับความเป็นอิสระ เท่ากับจำนวนสัมประสิทธิ์ที่เป็นข้อจำกัด (Coefficient Restrictions) ถ้าค่า Chi-square ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่าวิกฤต แสดงว่ายอมรับ Null Hypothesis หรือทำการทดสอบโดยใช้ F-Test ในแต่ละสมการก็จะได้ผลการทดสอบเช่นเดียวกับการใช้ Chi-square เช่นกัน และหากพบว่าตัวแปรสามารถใช้ Lagged Term ได้หลายจำนวนควรเลือกใช้เทอมที่ยาวที่สุด

อย่างไรก็ดีความยาวของ Lag Length เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม เนื่องจากการเพิ่มหรือลดความยาวของ Lag Length อาจจะมีผลกระทบต่อตัวแปรต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออธิบายตามหลักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์

3) เลือกรูปแบบแบบจำลองที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากค่า AIC และ SBC ที่ประมาณค่าได้จากแบบจำลอง

4) หาจำนวน Cointegration Vector โดยใช้ค่าสถิติทดสอบ 2 ตัวคือ Eigenvalue Trace Statistic หรือ Trace Test และ Maximal Eigenvalue Statistic หรือ Max Test แล้วเปรียบเทียบค่าสถิติที่คำนวณได้กับค่าวิกฤต โดยถ้าค่าที่คำนวณได้มากกว่าค่าวิกฤตจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ทำการทดสอบไปเรื่อยๆ จนกว่าจะไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานได้ จากนั้นทำการ Normalized Cointegrating Vectors

5) เมื่อพบว่าแบบจำลองมีความสัมพันธ์ในระยะยาวแล้ว ใช้วิธีการแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชันคำนวณหาลักษณะการปรับตัวในระยะสั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved